

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Kultuur - 10de jaargang - nummer 1 - dinsdag 27 oktober 1992

Editoriaal. - Hallo lieve lezers! Jow Moeial heeft een nieuw kleedje gekregen!! Dat was wel nodig. De Moeial moet immers bij de tijd blijven en met de mode meegaan. Moeial om de moeial. Lampshade om de lampshade. Jojo om jojo. (Ik schrijf dit omdat ik verliefd ben, verliefd op de hele wereld, vergeef mij. P.) Maar maak jullie geen zorgen. Wij zullen het hier vooral niet te moeilijk maken. Hip entertainment in het Hebreeuws is ons parool! Onze geest is krachtig - niks van aantrekken, dat is Paz maar... Sorry, maar het wordt hier een soep. Laten we opnieuw beginnen. Hallo lieve lezers! Vitamine C is uiterst noodzakelijk. Keer dus naar de soep terug - sorry, dit was nog eens Paz maar... Laten we opnieuw beginnen. Hallo lieve lezers! Wij willen een enquête doen. Krijg je nu wel of niet hangborsten van zonder *blous voor de lippen?* Zien jullie wel dat we in contact met jullie willen blijven? Jow mening is voor ons heel belangrijk. Ons blaadje is immers voor jou bestemd en moet dus aan jouw wensen voldoen. Regelmatige enquêtes zullen met of tegen jou zin dan ook worden afgenomen. Door een behoorlijk gemachtigd ambtenaar. En ik moet verder gaan als gemachtigd duveltje. Vinden jullie ook dat de WC's in het KaKa zo spatten? Treedt uit de anonimiteit, lieve lezers! Jullie, als toekomstige intellectuele élite van de natie moet toch over alles een mening erop na houden. Middelmaticiteit is absoluut uit den boze. "Miet fyens is een trui" bijvoorbeeld. Maar eigenlijk hebben wij bij de Moeial allemaal wijf uitstaand paars haar dat weleens in schimmels wil eindigen, en peuleren we in onze neus en doen aan duiveluitdrijving des nachts. Ook willen wij weleens van een lijkje proeven. En allemaal heten wij Piet. (Dat is het sympathieke dat mij gevraagd werd te schrijven.) Als jullie willen meewerken zijn jullie natuurlijk welkom. Er staat nog een lege kast in ons lokaal. Ook voor ons is de mening van de kapper het hoogste goed! Het allerbeste, lieve lezers, van

jullie redactie.

Dit is alleen begrijpelijk voor degenen onder u die de actualiteit volgen. Haha, betrap!

Mededelingen van de Sociale Raad en de Raad van Beheer op de laatste bladzijde van uw lijfblad....

Academisch jaar geopend

Wanneer wordt klare taal in daden omgezet?

De wonderen zijn de wereld nog niet uit, ook niet aan deze vrijzinnige universiteit. Daar waar wij allemaal dachten dat de universiteit definitief was ingeslapen, heeft ze toch weer een teken van leven gegeven. Voor het eerst sinds lang heeft de academische overheid - bij monde van rector Dejaeghere tijdens de officiële opening van het academiejaar - een onduidelzinnig standpunt ingenomen over een belangrijk politiek onderwerp. Namelijk over het Europees onderwijsbeleid dat - in de context van Maastricht - op stapel staat. Dat is belangrijk omdat de richtlijnen die door de Gemeenschap worden uitgevaardigd vroeg of laat wet worden in de lidstaten. En de besluitvorming in de Gemeenschap gebeurt op een alles behalve democratische manier. Dit onderwijsbeleid, zoals geformuleerd in het Memorandum over Hoger Onderwijs in de Europese Gemeenschap, beoogt de totale omvorming van de onderwijsinstellingen in de Lidstaten aan de imperatieven van de Europese interne markt. De economische machtspositie van Europa moet, volgens o.a. de Europese Ronde Tafel van industriële (ERT), ten koste van alles versterkt worden, en alle maatschappelijke prioriteiten - ook het onderwijs - zijn ondergeschikt aan de eisen van de arbeidsmarkt en de industriële productie. Zoals u reeds in vorige Moeials kon lezen beschikt de ERT over de middelen om deze visie op Europees niveau door te drukken, omdat er geen echt democratische beslissingsprocedures bestaan op dat niveau.

Bij monde van rector Dejaeghere en steunend op het kort tevoren door de Raad van Beheer ingenomen standpunt dienaangaande heeft de universiteit, teruggrijpend op haar humanistische principes, deze visie op het maatschappelijk gebeuren en op het onderwijs in het bijzonder krachtig verworpen. De universiteit wordt, aldus Dejaeghere, verplicht nieuwe taken op zich te nemen en nieuwe allianties aan te gaan, zonder dat duidelijk wordt of ze met de traditionele zending van onderwijs en onderzoek te verenigen zijn. Duidelijk is anderzijds wel dat ze passen in de wereld van competitiviteit en productiviteit. Het onderwijs moet de vaardigheden, technieken en kennispakketten leveren die zowel het individu als de gemeenschap... in staat stellen zich te rusten en te wapenen voor het veroveren en behouden van een eigen plaats in de wereld... De gezochte kwaliteit is echter volledig afhankelijk van de concurrentiepositie van de Europese Gemeenschap op de economische markt... Volgens dit Memorandum is het onwaarschijnlijk dat onderwijs zou kunnen te maken hebben met cultuuroverdracht als "vorming" van het individu en de gemeenschap, dat cultuur zou kunnen te maken hebben met waarheid en rechtvaardigheid... De onderwijsinstellingen zijn geen onderwijsinstellingen meer, maar leerorganisaties. De vraag is of dit wel te verzoenen valt met de zending van een universiteit, en zeker met die van een universiteit die zich expliciet beroept

op de humanistische traditie. Wij zijn blij vast te stellen, dat de univ. op deze vraag eindelijk een onduidelzinnig antwoord heeft gegeven, nl. NEE. Deze stellingname impliceert immers ook een aantal engagementen naar democratiseringsprincipes en onderwijs- en onderzoeksorganisatie in. Dit wordt in het RvB-standpunt trouwens expliciet vermeld. De "vernieuwingen" die nu vanuit het ministerie en de economische en conservatieve lobby aan de "onderwijsmarkt" worden opgedrongen (verhoging inschrijvingsgelden. Numerus Clausus, maar ook schijnbaar onschuldige dingen als het kredietpunten-semesterstelsel en de zgn. doctoraatsopleidingen komen allemaal uit dezelfde rationale voort: het vermindern van de individuele vrijheid ten voordele van controle en "efficiëntie". Wij hopen dat de VUB haar stellingname ook in haar houding inzake dergelijke concrete dossiers consequent zal doortrekken, en voor zover het wettelijk mogelijk is, de afbraak van de academische vrijheden voor de gehele universitaire gemeenschap zal tegengaan. Anders zal de uitspraak van de rector, dat men zeker niet moet rekenen op de universiteiten en op de Vrije Universiteit Brussel in het bijzonder om zichzelf deze klap toe te brengen... niet meer dan dode letter blijven. Het is de taak van de studentenbevolking om erop toe te zien dat de universiteit haar beloften gestand doet. In het belang van een democratisch en humanistisch onderwijs.

Sociale catastrofe in de VUB-supermarkt

Elk academiejaar ontdek je op de VUB-campus wel iets nieuws. Ook krijg je elk jaar meer de indruk, dat je eigenlijk maar een nummer bent, een product. Het is je rolnummer dat belangrijk is, niet je naam. Onthou het dus goed: je krijgt het voor je hele studentenleven mee. Je went wel aan het feit dat je een nummer bent tussen de zovele, maar dat je enkel een product bent tussen de cursussen, de pakjes sigaretten en de blikjes cola, dat is even slikken. Oh, er wordt wel een klein onderscheid gemaakt. Het product student kan eten kopen, soms zelfs aan lage prijzen (als men de SoR-inflatie van 25 % eventjes op de achtergrond drukt). In de toekomst wil men ook dit systeem wat aanpassen. Om het te dik en vadsig worden van de studenten te voorkomen, zal men maaltijdkaarten invoeren om het te veel eten

(meer dan 1 maal per dag) te vermijden. Uw universiteit kijkt toe op uw gezondheid, leve de informatisering. Straks heeft men nog kaartjes nodig om zich over de campus te verplaatsen. Op die manier zal het product niet in de verkeerde schabben kunnen verdwalen en vermijdt men een slechte invloed ervan op de anderen. Het begin is reeds gemaakt. Vanaf dit jaar prijkt er op je studententaart namelijk een barcode. Aan de kassa van de VUB vereenvoudigt dit de zaak wel. In plaats van de hele rimram van je rolnummer en zo te moeten intypen om je prijs te weten te komen, volstaat nu een eenvoudig apparaat, zoals je ook in de meeste supermarkten vindt. De koper weet dadelijk de prijs en neemt u mee na betaling. Dit systeem kan niet ontsnappen aan enige kritiek. In het systeem vindt

men enkele objectieve gegevens, verkregen uit subjectief onderzoek. Tevens wordt de oprechtheid van de nieuwe eigenaar niet nagegaan. U bent aan uw lot overgelaten. Mishandelingen en verwaarlozing kunnen dus ongesanctioneerd plaatsvinden. Uw bescherming, dat is uw eigen zaak (bijt of krab er dan maar op los is de enige raad, die wij u kunnen geven.) Over hoe het zit met de garantie, die de eigenaar verkrijgt over het product is niets geweten. Hopelijk is dit even goed als de garantie die het product op de eigenaar krijgt. Zo, tot zo ver deze kleine reclame voor de VUB-supermarkt. Het weze geweten, producten... euh, studenten, je zit er in en je kan er nog moeilijk uit.

Albion.

De redactie deelt mee...

De Moeial is een week later uitgekomen dan te verwachten en te voorzien was. Maar zoals u kunt zien heeft hij een nogal verregaande layout aanpassing ondergaan. De technische aspecten van deze verandering zijn de oorzaak van de vertraging. Dit kan zijn weerslag hebben op de inhoud van sommige artikels. Hiervoor onze excuses.

Sociale Sector

Wie schetst onze verbazing op het moment dat wij "Jama" Demester, studentenvoorzitter van de Sociale Raad, een radicale en onduidelzinnige toespraak ten voordele van een sociaal verantwoord beleid op de universiteiten horen afsteken, en, meer nog, hem de verantwoordelijke minister (Van Den Bossche) horen terechtwijzen omwille van zijn opportunistisch en kortzichtig beleid, speciaal in de context van het na-Coenstijderk? Allez, Jama, hoe staat het met de revolutie?! Om maar te zeggen dat de SoR-voorzitter zowel t.a.v. de academische als van de rijksoverheid een paar nagels met koppen geslagen heeft. Zowel de afbouw van de sociale versterkingen als het gesjoemel met de regionale sociale netwerken (waarover meer in een volgende Moeial) moesten het ontgelden. Voor de SoR geld echter hetzelfde als voor de hele universiteit: in concrete dossiers toont men wat de woorden waard zijn. En de recente escapades van de SoR (prijsverhogingen restaurant en cafeteria, prijsverhogingen koten, grotendeels afschaffing terugbetalingen doktersremgeld en zelfs de plannen voor een elektronisch controlesysteem in het restaurant) geven wel enige aanleiding tot twijfel dienaangaande. Maar het was misschien een begin van een mentaliteitsverandering t.a.v. de opeenvolgende besparingsrondes. Wait and see...

Wetenschappelijk personeel

Jammer dat de vorsers geen betere redenaar hebben kunnen vinden om hun standpunt te verwoorden, want zij hebben wel degelijk iets te zeggen. De discussie over de financiering (t.i.z. de brute besparingen) van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek, het statuut van de vorsers en de dreigende invoering van de "doctoraatsopleiding" hebben de geesten daar blijkbaar eindelijk wakker geschud. De heer Delien koppelde deze problematiek zelfs aan het democratisch deficit in onze maatschappij. Wanneer de vorsers nu nog zouden inzien dat zij dezelfde belangen als de studenten te verdedigen hebben, dan zou de heilloze politieke spiraal van het moment m.b.t. onderwijs misschien eindelijk eens kunnen worden doorbroken. Maar dan moet er dringend meer samengewerkt worden, op alle niveaus.

Inhoud:

Die hebben we wegens plaatsgebrek maar meteen volledig binnenin afgedrukt!

Opinie

Hoe alternatief was de studentenopeningszitting?

De toespraken op de officiële academische openingszitting werden dit jaar overheerst door de strijd tegen het inmiddels beruchte Memorandum on Higher Education in the European Community. Voor de neus van VUB-prof en EG-Commissaris Karel Van Miert (die nadien overigens woedend de receptie onder de aula zou verlaten hebben) werd aan de Eurocraten menige verbale oorvijg uitgedeeld. En met reden, zoals men kan opmaken uit de artikels in vorige Moeials.

Deze redevoeringen waren bovendien degelijk geconcentreerd en vlot begrijpbaar voor de gemiddelde eerste kanner. (De afwezigen...) Des te zwaarder leek de opgave te worden voor Vrij Onderzoek, De Mocial en het BSG om de volgende dag een "alternatieve" openingszitting te organiseren.

Voorname motief was de studenten weer warm te maken voor studentententatie en participatie in de democratische besluitvorming, zowel op de campus als daarbuiten. Inderdaad is het engagement in de studentenvertegenwoordiging aan de VUB anno 1992 niet om over naar huis te faxen. In praesidia, besturen en raden allerhande kom je steeds dezelfde namen tegen van mensen die zich overigens met hart en ziel blijven inzetten en daar zelfs een paar bisjaren voor over hebben. Jong bloed is echter nauwelijks te vinden. Een trieste zaak voor 's lands meest democratisch georganiseerde unief.

Gelijk welke argeloze student die (o.a.) gebouw Y' binnenstapt, wordt meteen aangespoord om in één of ander bureau, commissie of bestuur te gaan zeten, ook al kwam hij of zij alleen maar om een artikelje in *De Mocial* te schrijven... Al gauw wordt het de buitenstaander duidelijk dat hier een zeer merkwaardig volkje huist dat met elkaar communiceert via interne nota's, het schrijven van voor 99 procent van de lezers volslagen onbegrijpelijke artikels in *De Mocial*, en door het ad valvas uithangen van ontslagbrieven (in deze incrowd is het du bon ton om, plusminus eens per maand zijn ontslag aan te bieden, het geeft niet in welke functie, men heeft er toch genoeg.)

De nieuwkomer in deze duistere cenakels van de macht wordt eerst ingewijd in alle bestaande en onbestaande intriges en complotten. Pas daarna krijgt hij enige uitleg over waar het nu werkelijk om draait (officieel althans) en over de structuren waarbinnen die inhoudelijke doelstellingen kunnen gerealiseerd worden.

Het totaalbeeld vormt een karikatuur van wat een democratische structuur zou moeten voorstellen. De bevolking bestaat ogenschijnlijk uit dikdoenerige pseudo-idealisten die zich enkel lijken uit te sloven om later zoveel mogelijk "verantwoordelijke" activiteiten op hun curriculum vitae te kunnen vermelden. Gelukkig is er bij enkele verlichte geesten binnen Y' blijkbaar toch een

alarmbelletje gaan rinkelen. (Of is er ook daar (gelukkig) een nieuwe besmettingshaard van het 24 november-virus gesignaleerd?) Maar dat wil daarom nog niet zeggen dat de alternatieve openingszitting reeds een afdoend medicijn was.

BSG-praes Laurent Calonne beet de spits af met een uiteenzetting over de studentenvertegenwoordiging aan de VUB. Op het bord was van tevoren een zeer overzichtelijk schema van SOR en aanverwante diensten getekend. Maar doordat de spreker achter de kathedraal vooraan het podium ging staan, kon hij onmogelijk gebruik maken van die tekening. Een écht alternatief zou pas geweest zijn, het spreekgestoelte aan de kant te schuiven en met een losse microfoon te werken. Even conformistisch was de "bestuurstafel", bekleed met wijnrood fluweel, waarachter de sprekers hun beurt afwachten, gelaten rokend, dromend of grappen makend met het publiek op de eerste rij.

Overigens, net zoals Laurent's edele delen bij de halfafgewerkte "président" niet uit de boxershorts kwamen, bleef ook zijn speech steken in een binnensmonds gewauwde portie dialectklanken.

De charmante dictie van Koen Lefever ontlokte dan weer volgende opmerking aan Gunther Van Lany, dé "coming man" in het praesidium van Perstring: "Hoe is het mogelijk dat ze zo iemand voor een publiek laten spreken! Dit

bewijst weer eens wat het BSG eigenlijk is: een bende saai zakken die alleen maar klungelwerk kunnen afleveren." Afgezien van het weinig tactvolle karakter van deze uitlating, moet wel gezegd worden dat Lefever een goed geschreven artikel voor bv. *De Mocial* verwacht met een doeltreffende toespraak. Een citaat ter illustratie: "...Bovenstaande maatregelen... allez, op mijn blad dus, hè..."

Waarna Vo-voorzitter Jack Van Handenhove met goddelijke waardigheid het (s)preekgestoelte besteedde om een vertoog te houden over de vrijzinnigheid. En wat dat nu eigenlijk inhoudt, werd voor het inmiddels sterk uitgedunde publiek reeds na luttele minuten duidelijk: iets uitermate slaaperwekkends, dat nog beter moet werken dan het aloude spel der levende beestjes!

Na de zoveelste portie dia's uit de goeie ouwe tijd, toen studenten nog wisten wat belogen was, werd de goegemeente brutaal wakker geschud door het verbale geweld van de erudiete Karin Verelst, de huidige coördinator van dit kwaliteitsblad. Aanvankelijk wist zij het auditorium te boeien met een breed opgezet fresco, voorstellende "Universitas en Student door de eeuwen heen". Maar haar stilistische virtuositeit ging vroegtijdig de mist in toen zij plotsklaps overschakelde naar vijfde verselling. En nu maar hopen dat de Verelst-fabriek in Verhaegens naam nooit een Karin met zes versnellingen op de markt

brengt. De plechtige samenzang van het "Lied van Geen Taal" bracht gelukkig in extenso nog de koortsachtig nagestreefde studentikoze sfeer van solidariteit en democratie.

Neen, met alle respect voor de goede bedoelingen en het gedegen voorbereidingswerk, deze zgn. alternatieve openingszitting was een gemiste kans. En het is niet "tot volgend jaar", want over enkele weken zijn er verkiezingen voor SOR en Raad van Beheer. En dan zullen er zwaardere middelen ingezet moeten worden om een moeilijk tot stemmen te overhalen kiesvee om te turnen in een te duchten horde bewuste studenten.

St. Germain

NvdR. het pikante detail is natuurlijk dat ook de heer St.-Gé deel uitmaakt van "Y-accent"...

Wij ronselen jonge, dynamiese, fleksibele en kreatieve krachten

Wij vernemen uit betrouwbare bron dat bij sommige mensen binnen het BSG plannen zouden bestaan om onze dierbare coördinatrice door de SOR af te laten zetten. Hoewel wij ons moeilijk kunnen voorstellen dat iemand iets kan hebben tegen het *sympathieke kind*, denken wij toch dat het beter is dat sommige mensen binnen het BSG zich met hun eigen zaken zouden bemoeien. Met het vinden van nieuwe BSG-bestuursleden bijvoorbeeld, want daar schort het wel aan. Dan zou het BSG weer eens een degelijke werking kunnen uitbouwen. Wij van onze kant hebben over belangstelling van nieuwe medewerkers niet te klagen (we hebben tegenwoordig zelfs een echte *secretaris!*) Niettemin zijn mensen die zich in "y-accent" (Brussels Studenten Genootschap, Vrij Onderzoek en De Mocial, gebouw naast het KK) durven te storten nog steeds meer dan welkom. Al moet ge wel over stalen zenuwen beschikken, gezien sommige mensen de vervelende gewoonte hebben hun persoonlijke frustraties op anderen af te reageren. Niettemin heeft "y-accent" de mogelijkheden om binnen de VUB echt wel iets te doen. Zoals de mensen wakkerschudden uit hun comfortabele geestelijke lethargie. Of zorgen voor amusement, voor ons part. DUS: als je jong en dynamisch zijt en zelfstandig kunt werken, laat dan uw snuit eens zien. Wij nemen de plastische chirurgie wel voor onze rekening.

Bobo

Patrick's alternatief voor het kettingsagen

Doorbomen aan de VUB

In de discussie over het hergebruik van grondstoffen blijken de verschillende stemmen steeds gelijk-luidender te klinken, behalve die van de papierindustrie blijkbaar.

Aan de V.U.B. wordt onder impuls van Greenpeace en met medewerking van de sekte menselijke ekologie al geruime tijd een project uitgewerkt om het papiergebruik te beperken en zoveel mogelijk recyclepapier te introduceren. Een serieuze aanpak blijkt: van rektro-verso-kopieerapparaten over grijs-witte enveloppen tot financiële besparingen moeten onder de loep genomen en doorgelicht. Enkele goedmenen den aan het werk dus; maar daarover meer in een volgend artikel. Ondertussen zitten ook de papierproducenten niet stil, zo blijkt. 'Toevallig' duiken er plots artikels op die moeten aantonen dat het aanmaken van nieuw - dus niet gerecycled - papier niet alleen economisch maar ook ecologisch waardevoller is dan de productie van papier op basis van herbreekbare grondstof. Omdat bepaalde myten nu reeds de ronde doen aan de V.U.B. (bv. dat recyclepapier slecht zou zijn voor kopieertoestellen of de ogen van de lezer) en omdat aan deze unief een gefundeerd afvalbeleid ontbreekt willen we de meest gangbare argumenten en tegenargumenten even op een rij zetten.

Het belangrijkste waar de papierproducenten mee schermen is dat dankzij hun activiteiten er eerder bomen bijkomen dan dat er verloren gaan. En inderdaad: op de meeste plaatsen in Europa worden er minstens evenveel bomen aangeplant voor het aantal gekapte dat de papiermolen in gaat. Kortzichige argumentatie echter voor diegenen die niet verder redeneren dan 1 boom = 1 boom. Immers, bosbouwers hebben geen oog

voor de ecologische waarde van een bos: een naaldwoud brengt meer bruikbare vezels op en dus worden er zoveel mogelijk naaldbomen aangeplant op plaatsen waar gerooid werd, en dan nog liefst één bepaald soort. Welk biotoop er zich daar eerder bevond, of er nu naaldbomen dan wel loofhout groeide, dat de bodem gemakkelijker afslijt (erosie) en uitgeput wordt door het gebruik van monokulturen, allemaal van bijkomstig belang. Daarenboven wordt er in andere houtwinningengebieden buiten Europa veel minder rekening gehouden met het op peil houden van het bosbestand. Een andere reden voor het niet recyclen van papier wordt gevonden in het energieverbruik dat ermee gepaard gaat. Het terug ophalen van afvalpapier zorgt inderdaad voor nogal wat energieverbruik maar daar staat dan tegenover dat papieromhalingen dikwijls op vrijwillige basis gebeuren en dat er maar in enkele sectoren, zoals die van de distributie (grootwarenhuizen), aan systematische verwerking van papierafval wordt gedaan. Het productieproces waarbij gebruik wordt gemaakt van pulp op basis van teruggewonnen papierafval gebruikt trouwens veel minder water of energie. Bovendien zijn de afvalstoffen die vrijkomen nihil, vergeleken met de aanmaak van nieuwe pulp. Daarnaast wordt recyclepapier aangevallen vanwege de zogenaamde minderwaardige kwaliteit. Voor haast elk papierproduct bestaat er een gerecycled ekwivalent. Enkel fax- en zelfkopiërend papier - die elk een speciale behandeling hebben ondergaan - kunnen nog niet uit de recyclepulp worden gewonnen. Hoe dus nog maar eens wetenschappelijke informatie gedeeltelijk en erg tendentius wordt geminipuleerd om industriële belangen op

korte termijn te vrijwaren. Omdat het noch voor de industrie, noch voor de verbruiker reeds vanzelfsprekend is om papier als grondstof te hergebruiken, dient er zo snel mogelijk een ernstig beleid te worden uitgestippeld om a) het papier- en kartongebruik zo veel mogelijk te beperken b) zo systematisch mogelijk papier en karton te recyclen en c) zoveel mogelijk gerecycled papier te gebruiken. Bij het uitwerken van maatregelen hiervoor is er weliswaar een belangrijke plaats weggelegd voor de overheid maar bedrijven en instellingen, zoals de VUB met een

paperverbruik van 100 ton (!) per jaar kunnen minstens in eigen boezem kijken om hun boompje bij te dragen. Trouwens, de prijs van gerecycled papier is in sterke mate afhankelijk van de vraag van de verbruiker: hoe groter de vraag, hoe lager de prijs. Weet waar je op schrijft!

Voor meer informatie over recyclepapier en (papier)recyclage: contacteer Greenpeace-VUB, Studiering Vrij Onderzoek (geb. Y') of de eenheid menselijke ekologie (geb. F-7de verd.).

P.C./GWB-VO

BSG. Wa's da ?

Bond van Sexueel Gefrustreerden ?!

Toch niet. Het BSG staat voor "Brussels Studentengenootschap, Geen Taal, Geen Vrijheid". Het is de overkoepelende studentenvereniging van de VUB. Alle studenten zijn door hun inschrijving aan de VUB automatisch lid van het BSG, tenzij ze dit schriftelijk weigeren. Jaarlijks worden er bestuursverkiezingen gehouden waaraan alle studenten-leden mogen deelnemen. De werking van het BSG is gebaseerd op 4 peilers: coördinatie tussen de fakultaire, regionale en "andere" kringen; uitbating van de BSG-feestzaal, studentenpolitiek en -verteenwoordiging en eigen activiteiten. We zullen even dieper ingaan op deze 4 thema's.

De studentenkringen

De VUB telt zo'n 45, door de SOR (Sociale Raad) erkende studentenkringen. Deze worden opgedeeld in fakultaire, regionale, politieke en andere kringen. Om erkend te worden moeten de kringenstatuten conform zijn met de "minimumstatuten" die een democratische werking en inspraak vereisen. Jaarlijks worden een aantal praesconventen gehouden. Op deze vergaderingen (geleid door de voorzitter van het BSG) zijn alle kringen vertegenwoordigd. Twee keer per jaar wordt zo'n convent gewijd aan de loting van films en TD's; dit betekent in concreto dat via een lotingsysteem de beschikbare data worden verdeeld voor het draaien van een film in een aula en het organiseren van TD's en kantussen in de BSG-feestzaal. Tevens komt op deze soort vergaderingen de organi-

satie van de jaarlijkse Sint-Verhaegen-optocht door de stad Brussel (herdenking oprichting ULB) ter sprake. Ook aspecten van de studentenpolitiek en eventuele "geschillen" tussen de kringen behoren tot de gespreksonderwerpen.

Feestzaal

Naast het bevorderen van de samenwerking tussen de kringen, staat de BSG-vzw in voor het uitbaten van de feestzaal. Hierbij wordt steeds getracht de voordeligste contracten met brouwerijen af te sluiten waardoor de toegangs- en drankprijzen zoveel mogelijk gedrukt kunnen worden (toegang 50/70 Bfr, drank 30 Bfr per consumptie). Dagelijks wordt de zaal door de een studentenkring gehuurd. Daarenboven zorgt het BSG voor het algemeen onderhoud van de zaal. Kosten worden gedeeltelijk en investeringen worden gedaan, zodat een volwaardige feestzaal kan worden uitgebouwd.

Studentenpolitiek

De derde peiler waarop de werking van het BSG berust, is de studentenverteenwoordiging naar de academische en nationale (of gewestelijke) overheden toe. Zo heeft de voorzitter van het BSG een waarnemende-stem in de Sociale Raad en heeft het BSG bij dringende aangelegenheden rechtstreeks contact met het rektorat.

De nationale studentenverteenwoordiging geschiedt onder de vorm van lidorganisatie van de Verenigingen van Vlaamse Studenten (VVS). Deze laatste is de overkoepelende vereniging van zowel universiteits- als

hogeschoolstudenten die zowel op nationaal als internationaal vlak de Vlaamse studenten vertegenwoordigt.

Daar het BSG van mening is dat zo representatief en democratisch mogelijk dient te worden gewerkt en zij zoveel mogelijk verschillende opvattingen met elkaar wil confronteren om daaruit een "gefundeerd studentenstandpunt" te destilleren, werd een "politieke commissie" opgericht. Aan dit gespreksforum nemen studenten deel vanuit de SOR, de Raad van Beheer, het praesconvent, het BSG en "Vrij Onderzoek". Vanzelfsprekend is iedereen welkom, niet enkel om er te luisteren maar ook om zijn of haar zegje te komen doen. Voor zeer belangrijke aangelegenheden zoals het organiseren van studentenprotesten tegen het berucht geworden Coens-dekreet, worden de studenten massaal opgeroepen om aan meetings in de aula deel te nemen.

Eigen werking

Het BSG organiseert elk jaar een aantal grote activiteiten zoals "Saint-V.", het Vrijzinnig Zangfeest, openings- en eindejaarsTD. Daarnaast kan je terecht bij de "BSG-shop" waar je de nodige studentenaccessoires voor een democratische prijs op de kop kunt tikken zoals klakken, badges, labjassen, ... Elke middag wordt er op het BSG-lokaal in gebouw Y' permanentie gehouden waar alle studenten welkom zijn met hun eventuele vragen. Het BSG kan je ook telefonisch bereiken op het nummer 02/641 23 27. Zo zie je maar dat het BSG heel wat

Een verwittigd man is er twee waard

Volgende brief uit een krant in Zimbabwe kwam ons bureau binnengewaaid. De schitterende inzichten in de vrouwelijke natuur die in die contreien circuleren, willen wij u niet onthouden.

The nature of our womanfolk

A few weeks ago I read in your daily newspaper an article about the mental inferiority of women to men. I was surprised that the American medical doctor who made the announcement about this fact, which is as old as humanity, thought that he had made a new discovery.

My aged grandfather (may he rest in peace) told me about this fact when I was a toddler.

He said women's brains were both smaller and less versatile than men's. Why not? Wasn't the first woman, Eve, made from a man's (Adam's) rib? The holy writ says so in uncertain terms. Whatever is the case as far as so-called woman's liberation apostles are concerned, it is a fact of life that women are virtually highly emotional while

om handen heeft. Als je geroepen voelt om een handje toe te steken (een vingertje is ook al welkom), zullen we je met open armen ontvangen. Alle hulp is welkom! Hopelijk is één ding nu al duidelijk geworden: wat het BSG betekent en doet. Het ondervinden is aan jou.

Joeri

wordt vervolgd: in de volgende Moedials zal telkens op één van de vier aangesneden werkingsthema's dieper worden ingegaan.

men are generally deeply rational. Women are by and large dangerously covetous (hence the large number of witches all over the world). Men are by nature almost all ambitious (hence the large number of heroes among all nations). Those of you who have been misled by the so-called women's lib, must be reminded that the vast majority of women who are members of supporters of the women's liberation movements are either actual prostitutes or divorcees. All divorcees who are members of the women's lib failed either as suitable mothers or as respectable or respectful housewives. Women are not fit to lead nations because they are terribly emotional. Have we already forgotten how Mrs Indira Gandhi of India plunged her country and its neighbour, Pakistan, into a bloody war? What about Mrs Badaranaik of Sri Lanka (Ceylon) and the Tamil problem? And Mrs Golda Meir of Israel and the June 1976 six-day war? Ask the people of Britain about how Mrs Margaret Thatcher sent Britain's youngsters to the Falkland Islands to die for only-God-knows what! My old grandpa (may his ancestors keep his gallant soul) told me that women are most dangerous when they reach the menopause stage. Somewhere in South Africa at this very moment, there is an example of such woman. I shudder to think what could have happened to that country had she become its president or prime minister! So now, you all (men and women, boys and girls) know the truth. Keep women where they belong - in the kitchens and pantries.

Sanson Maximilian Mtombeni, Bulawayo.

Gebetme kennis gestignaleerd te B.

Wat is esoterie ?

'De ware wijsgeer, de bestudeerder van de Esoterische Wijsheid, ziet ten slotte geen persoonlijkheden, dogma's of bijzondere religies meer.' H.P. Blavatsky, De geheime leer, I, blz. 20.

Reeds twee jaar bestaat er aan de V.U.B. een studiegroep esoterische wijsbegeerte en steeds meer wordt er de vraag gesteld, wat is esoterie eigenlijk? Deze vraag kan onmogelijk met één enkel artikel worden beantwoord. We zullen echter trachten een ruwe schets te geven die onvermijdelijk door zijn onvolledigheid tekortkomingen zal bevatten. Daarom vragen we de lezer met Shakespeare "welwillend aan te horen, vriendelijk te beoordelen". Door moderne geleerden wordt het woord esoterie gebruikt voor de beschrijving van de werkelijke leer van oude filosofieën en scholen zoals die van de mysterieën, de metafysische beginselen van de yoga, het gnostische denken, het sofisme, het neoplatonische ideeënstelsel, de kabalistische hiërarchie van leringen en ook voor het streven en zoeken van de Vuurfilosofen, alchimisten en geheime genootschappen als Rozenkruizers en Vrijmetselaars.

Dit stelsel van kennis, genaamd esoterische filosofie, werd ook nog met andere namen betiteld zoals de Eeuwige Leer, de Geheime Leer, Filosofica Hermetica en Theo-sofia of teosofie. Al deze termen hebben hun ekwivalenten in het Sanskriet want esoterie is Westers noch Oosters maar - en dat maakt haar juist zo uniek en vrijgevochten -

universeel. Zo zijn Geheime Leer en Esoterische Filosofie gelijkwaardige termen voor Gunta-Videja; Eeuwige Leer voor Sanatana Dharma; teosofie voor Brahma Videja.

De esoterische of teosofische wijsbegeerte heeft een enorme rol gespeeld in de geschiedenis. Maar zowel de kerk als anti-kerkelijke stromingen hebben niet nagelaten het nodige te doen om de betekenis van de esoterie voor de menselijke geschiedenis te verdoezelen. Wie weet immers dat verheven denkers als Pythagoras, Bacon, Giordano Bruno, Da Vinci, Kepler, Newton, Leibniz en Eliade naast geleerden ook toegewijde esoterici waren?

Volgens de Amerikaanse hoogleraar R. Weber wortelt de esoterie "in de dageraad van de menselijke beschaving en zijn haar sporen te vinden in overal verspreide culturen op de meest uiteenlopende plaatsen van onze planeet, in alle tijden. Steeds komt bij al deze esoterische leringen eenzelfde patroon boven, dat of rechtstreeks is doorgegeven of tegelijkertijd spontaan ontdekt is." Bewijzen voor het bestaan van één universele oerkennis vindt men bij alle beschavingen. Gelijkaardige symbolen, parabellen en esoterische gebruiken, die slechts formuleringen zijn van dezelfde universele leringen en fundamentele wetten der natuur treft men zowel aan bij de Scandinavische volkeren als bij de Indianen uit Mexico en de Egyptenaren, en zeker in India. Esoterie is echter meer dan een begrip dat 'verborgen', 'innerlijk' of 'geheim' betekent. Het vormt een alternatieve opvatting der dingen; meer zelfs dan een wijze van

denken is het ook een manier van leven, een manier van streven die verschilt van het esoterische denken, de populaire opvatting van de massa. Teosofie is niet een uitvinding van iemand, niet een knap opgestelde theorie ter verklaring van 'de natuur' in de meest uitgebreide zin van het woord. Het is de kennis van de wetten die de evolutie van de hele natuur beheersen. Het is het ononderbroken verslag van duizenden generaties van onafhankelijke onderzoekers, ingewijden (helaas een woord dat bij verschillende mensen die niet gestoord willen worden door alternatieve perspectieven eerder ergernis dan respect opwekt).

Het is een verdraaiing van de feiten de esoterie te beschouwen als een kunstmatig stelsel, samengesteld uit zorgvuldig geselecteerde gedeelten van de wereldgodsdiensten en filosofieën. De esoterie is juist de bron van die oerstelsels. En hun oorspronkelijke basis werd geformuleerd aan de hand van onafhankelijke ervaringen opgedaan door deze onderzoekers die zich op elk gebied van het leven inspanden om de oude en moderne tradities te toetsen, te onderzoeken en te controleren; zowel op basis van hun eigen vaststellingen als die van andere adepten, d.w.z. zij die hun fysieke, mentale, psychische en geestelijke gestel tot de hoogst mogelijke graad hebben ontwikkeld en vervolmaakt. Van geen ingewijde werd een ervaring aanvaard voordat die was gekonteerd en bevestigd door ontdekkingen van andere adepten.

De esoterische kennis verschilt qua methodiek in essentie niet van andere

soorten kennis. De normale wetenschappelijke methoden worden gekenmerkt door de eigenschap van herhaalbaarheid, d.w.z. herhaalbaar door hen die de theorie hebben begrepen en in de praktische toepassing zijn geoefend, m.a.w. de "ingewijden". Volgens deze maatstaf is esoterische wetenschap niet verschillend van eksoterische. Een ieder die oprecht wil kan 'het Pad' betreden en de doorheen de eeuwen door zijn inspiratoren vergaarde betekenis toetsen aan zijn door eigen krachtingspanningen ontdekte interpretaties van de dingen. De eisen van de 'esoterische student' zijn echter ingewikkelder en komen profondervindelijke 'eksoterische' deskundigen totaal irrelevant voor waar het het vergaren van kennis betreft. De teosoof dient immers niet alleen zijn denkvermogen d.m.v. universele en onpersoonlijke denkbeelden te zuiveren van beperkende kleinzielige en bekrompen gedachten, maar hij dient bovenal zichzelf moreel te scholen. De esoterische traditie heeft nooit de kunstmatige en noodlottige scheiding gemaakt tussen kennis wetenschap enerzijds en praktijk van het leven anderzijds. Een fundamenteel beginsel in de teosofie is dat alleen zij die tot op zekere hoogte vrij zijn van persoonlijk winstbejag en egoïsme en wier handelen en denken is afgestemd op het dienen van de natuur de esoterische leringen volledig zullen begrijpen. Hoe kunnen we verwachten de wetten van de natuur en het leven te begrijpen als we ze in ons denken en ons gedrag geweld aandoen? Was het niet Oppenheimer die ons erop wees dat één

van de grootste vloeken die momenteel onze "superieure" beschaving bedreigt juist het feit is dat ons moreel gedrag niet evenredig evolueert met onze wetenschappelijke kennis.

Inderdaad, de vorderingen van een student in de biologie hebben weinig van doen met de morele kwaliteiten van diens levenswandel of diens motieven om te studeren. Wanneer men echter beiden streng formeel bekijkt, kennen zowel de esoterikus als de natuurwetenschapper een lange studieperiode onder de leiding van een kollege van bevoegde (hoog-)leraren dat zal eisen dat de student op een gegeven moment bewijst dat hij de kennis beheerst door experimentele of produktieve arbeid. De ene misschien enkel gedurende 30 minuten op een examen, de ander door te trachten te (be)leven wat hij leert. Beiden kennen echter graden van bekwaamheid bij hun beoefenaars. Het esoterische onderwijs is niet hier en daar verspreid, onlogisch en wars van wetmatigheden maar het heeft zijn eigen logica en weliswaar strenge regels die universeel zijn. Een ander bezwaar dat dikwijls geopperd wordt is dat esoterie niet veel meer is dan een ingewikkelde religie wier stellingen men op blind geloof dient te aanvaarden. Elke esoterische vereniging of school is echter onwrikbaar gekant tegen het denkbeeld dat zij zou vervallen tot één sekte met onveranderlijke dogma's waarvan niet mag worden afgeweken.

Vervolg p. 6

Karl Kraus en het Weense fin de siècle

Voorspel tot de wereldondergang (deel 1)

Die eeuwige vergelijkingen toch! Het was wel te voorspellen dat het voor ons liggende eeuwkeerpunt in de breinen van sommigen zou leiden tot vergelijkingen met het vorige fin de siècle. En natuurlijk hoort de Geschiedenis onze bevoorrechte *maitresse* te zijn, al kan men zich afvragen of de loop die de gebeurtenissen nu nemen niet eerder het vanzelfsprekende gevolg zijn, eerder dan de herhaling, van de dingen uit het verleden. Maar of dit nu feit of fabel is, het is zonder twijfel zinvol om te kijken naar de wijze, waarop mensen in het verleden vergelijkbare gebeurtenissen ervoeren.

Wanneer wij zien, dat het voornaamste en meest diepgaande verschijnsel in onze cultuur niet het verschijnen van extreemrechts is, niet het verdwijnen van de ideologieën (dit zijn alles slechts manifestaties), maar wel de wegdeemstering van het menselijk wezen als *individuele entiteit*, ten voordele van de inschakeling van deze wezens in een in zichzelf volstrekt arbitraire productie-consumptieketen met alle diepgrijpende fysiologische en mentale gevolgen vandien, en zelfs het verdwijnen van het vermogen om dit als *slecht* te ervaren, dan kunnen wij ons afvragen of er voor ons mensen waren die dit hebben zien aankomen en in hun tijd de wortels van deze ontwikkeling hebben herkend. Vanuit deze optiek is er natuurlijk wel iets te leren uit het vorige fin de siècle, niet omwille van de vergelijkbaarheid van de periode, maar omdat reeds daar de kiemen van de zielsziekte, die modieus bekend staat als de *postmoderne leegte*, te vinden zijn. Wij zijn niet zo origineel als wij wel zouden willen geloven. De zogenaamde vrijgevochtenheid van de hedendaagse *consument* betekent slechts de volslagen onderwerping van het verschaalde individu aan de ongreepbare waarden van de markt. Het verlies van de grote - en inderdaad repressieve - morele systemen heeft niet geleid tot het vinden van een geestelijk zwaartepunt van de mens in zichzelf (en hoe schril klinken de kreten van de "vrijzinnigen" in die holle ruimte), maar slechts tot de volledige instrumentalisering van het menselijk wezen. De terugkeer naar de schijnzekerheden van het verleden is definitief afgesloten. Maar misschien kunnen wij, door te kijken naar mensen uit het verleden die los van de toen geldende waarden in zichzelf een centrum van zwaartekracht hebben ontdekt en uit die bron de kracht putten om een werkelijk *persoonlijk* leven te leiden, gewaarworden wat voor ons de mogelijk te bewandelen wegen zijn. Daarom zullen er in *De Moedial* zo nu en dan fragmenten uit het leven van mensen die werkelijk en tastbaar in hun tijd aanwezig waren, te lezen zijn. Niet wat zij dachten is van belang, maar de gloeiende kracht die de consistentie en draagkracht van hun wezen vertegenwoordigen, mogen in ons de flakkerende vlam weer wat hoger doen opvlammen.

Het analyseren en bestrijden van de pathologie van de geest die de hoger beschreven ontwikkeling mogelijk maakte was - in de context van het neergaande Oostenrijks-Hongaarse Keizerrijk - het levenswerk van de Weense journalist en schrijver **Karl Kraus**. Zijn analyse van het dagelijkse intellectuele en politieke leven in het Wenen van de eeuwwisseling leidde hem van een kritiek van de persoonlijke onverantwoordelijkheid tot de ontmaskering van de maatschappelijke hypocrisie van zijn tijd en de voorspelling van de onmenselijke gevolgen die banaliteit en inconsequentie met zich mee zouden brengen.

De triomf van facade over functie

Kraus' geschiedenis is vergroeid met die van Wenen. De hoofdstad van het keizerrijk was op het eind van de negentiende eeuw een smeltkroes van de meest onwaarschijnlijke tegenstellingen. De vele nationaliteiten die uit alle hoeken van het rijk naar de hoofdstad werden aangezogen, de scherpe sociale tegenstelling tussen het groeiende proletariaat en de welvaart van de grootburgerij die de vruchten van de industrialisering begon te plukken, de angsten en frustraties van de tussen de belangen van het grootkapitaal en de opkomende sociaal-democratie geprangde kleinburgerlijke middenstand, de Joodse gemeenschap, de katholieke kerk... Dit alles vormde de chaotische ondergrond van een aan de ene kant hevige strijd om de macht tussen conservatieve, nationaalistische, anti-semitische, anarchistische, sociaal-democratische en communistische ideologische fracties; terwijl de burgerlijke politieke instellingen die slechts recent en zeer onvolledig door het autoritaire staatsbestel waren ingesteld in een voortdurende strijd om invloed met het bureaucratische apparaat en het leger gewikkeld waren. Aan de andere kant was er een ongehoorde bloei van het intellectuele leven in alle domeinen. De vele "kringen" die in deze periode in de koffiehuizen, salons en academische middens ontstonden, waren bronnen van een onophoudelijke kritische en artistieke activiteit; de kruisbestuiving tussen de ideeën van de mensen die zich verzamelden rond figuren als Sigmund Freud, Hugo von Hoffmannsthal, Theodor Herzl, Arnold Schoenberg, Alfred Loos en Ernst Mach leidde, ondanks het onbegrip van zowel de in archaïsche termen denkende heersende klasse als van het grootste deel van de bevolking voor de radicale vernieuwingen, tot een gespannen interactie met het burgerlijke culturele leven en de alomtegenwoordige, sensatiezuchtige en ge-zagsgetrouwe pers. Het is in dit milieu dat Karl Kraus -

geboren in 1874 in Noord-Bohemen en op driejarige leeftijd naar Wenen gekomen - de rol op zich zal nemen van *satiricus* van het openbare leven.

Kraus behoorde tot een Joods-burgerlijke familie die haar fortuin gemaakt had in o.a. de papierproductie. Het kapitaal dat hij erfde stelde hem in staat op eigen kosten vanaf het einde van de jaren negentig (1899) van de vorige eeuw een krant uit te geven die driemaal per maand verscheen - *Die Fackel* - en die, onafhankelijk van de heersende politieke en commerciële belangen, als forum voor een kritiek van de maatschappelijke verhoudingen kon dienen. Zijn eigen achtergrond echter doet de paradoxen van het Oostenrijkse openbare leven in hemzelf duidelijk tot uiting komen. De *praktische* werking van het staatsgezag - de keizer regeerde per decreet, uit te voeren door een in veel opzichten nog middeleeuws gestructureerde bureaucratie - had ertoe geleid dat het publieke debat over regeringsmaatregelen van het parlement naar de pers was verschoven. De pers was echter onderworpen aan censuur en stond voor de rest onder rechtstreekse invloed van sterke commerciële en politieke drukingsgroepen die hun belangen ten opzichte en door middel van de regering te verdedigen hadden. Deze interferentie tussen pers en regering had een desastreus effect op de openbare mening met het resultaat het ondergraven van de al zo wankelende democratische structuren en het manipuleren en van de realiteit losrukken van het openbare leven. In deze atmosfeer was het belang van de nieuwste operette of theateropvoering groter dan oorlogsdreiging of armoede, en werd uiteindelijk de hele ideologisch-politieke discussie in de literaire uitdrukingsvorm van dat moment - het *feuilleton* - tot een reusachtig theateraal spektakel getransformeerd.

Kraus' aanvankelijke programma met *Die Fackel* bestond dan ook uit het ontmaskeren van *partijverblindings*, *slogannes taalgebruik* en de *beneveling van het verstand in het algemeen*; de hoofdschuldigen hierin waren de Weense dagbladen en leidende redacteurs, die als bedriegers en corrupte geesten aan de kaak worden gesteld. Hierin ontziet Kraus niemand, ook niet de sociaal-democraten, waarvoor hij aanvankelijk nog enige sympathie kon opbrengen: zowel het feit dat hun belangrijkste krant (de *Arbeiter-Zeitung*) advertenties van grootindustriële maatschappijen opnam, als het feit dat de marxisten in het algemeen niet los konden komen van het dogma, dat het Oostenrijkse politieke leven *uitsluitend* door economische interesses werd gestuurd, waardoor zij er niet in slaagden het succes van de demagogische Christen-democraten, die over een voor een slechts klein deel van de burgerij interessant economisch programma beschikten, te verklaren of te counteren, deden Kraus afstand nemen van o.a. Victor Adler, één van de leiders van de sociaal-democratische partij.

Das ist nichts auffallendes: den Gläubigen des Marxismus, der im Sieg ideologischer Momente über wirtschaftliche Interessen eine Anomalie erblickt, mag eine Rundschau über die europäische Politik belehren, dass eine solche Ausnahme fast die Regel ist. (F 43. A) 1

Kraus' ideaal is als partijloze schrijver de gebeurtenissen kritisch te analyseren. Naarmate het ontbindingsproces van het publieke leven verder voortschrijdt, zal zijn toon verscherpen en zijn literaire identiteit als *satiricus* steeds meer

onontkoombaar profetische dimensies krijgen.

Het tragische carnaval van het valse bewustzijn

Het succes van *Die Fackel* laat Kraus toe een aantal mensen rond zich te verzamelen en zijn kritiek op de tijdgeest te verheven. Daarbij gaan vanaf de jaren 1905 een stylistische wending naar archetypische verbeelding van concrete figuren uit het Oostenrijkse leven tot exemplarische voorbeelden van verschillende vormen van valse bewustzijn en een interesse in en later afstand nemen van de dieptepsychologische theorieën van **Sigmund Freud** hand in hand met een sterke verdediging van de positie van de *kunstenaar* als levensvorm voor het onafhankelijk en scheppend individu. Een van de thema's die Kraus in die periode bezighoudt is de herwaardering van de vrouw en het vrouwelijke in de cultuur. Karakteristiek genoeg verwerpt hij daarbij het feminisme van dat moment dat door het inschakelen van de vrouw in het maatschappelijk en economisch proces geen bevrijdend, maar slechts een onderwerpend resultaat kan boeken, en bovendien een ontkenning is van de "weiblichkeit", die, volgens Kraus, een van de drijvende krachten in het herstel van een menselijke samenleving kan betekenen. Hij hekelde de rol van de opvoeding die elk normaal verkeer tussen de geslachten onmogelijk maakt en die de bron is van frustraties en vooroordelen die, opgehit door de pers, bijwilt hystericische vormen kunnen aannemen. Tekend is voor hem het geval van *Bezirkshauptmann* Franz von Hervay, die tot afgunst van velen een ambtelijke blitzcarrière had gemaakt in de provinciestad Mürzzuschlag. Deze man trouwt in 1903 een exotische buitenlandse vrouw van deels Joodse afkomst. De lastercampagne die naar aanleiding daarvan tegen von Hervay en zijn vrouw door hun vijanden wordt aangespannen leidt tot zijn afzetting en zelfmoord, terwijl vrouwe von Hervay wegens "zedeneiten" voor het gerecht wordt gedaagd. Kraus' reactie is niet een politieke of ideologische analyse, maar een, door haar in de archetypische termen van de middeleeuwse heksenprocessen om te zetten, aanklagen van de achterlijke corruptheid van de publieke opinie.

Leontine von Hervay war auf einen Besenstiel nach Mürzzuschlag durch die Luft geritten, wobei ihr seidener Unterrock sichtbar wurde. Ein ahnungsvolles Barcbentgemüt rief sofort: "I durchschaut!". Was nützte es, dass sie den Bezirkshauptmann glücklich ge-macht hatte? Eine Zauberer-tochter und fremder sprachen mächtig. Also "teuflicher Bubschaft" dringend verdächtig. Dem einen erkrankte wohl das Vieh, dem anderen verdarb vielleicht das Getreide. Der ganze Ort wird rebellisch. Den Bezirks-hauptmann hat sie einen Liebestrank eingegeben. (F 168. 3)

De rol van de pers was in dit geval eens te meer exemplarisch: de hysteric die rond de zaak ontstond was grotendeels het gevolg van de berichtgeving in de pers, die inspeelde op de hypocriete moraal en de xenofobie van de plaatselijke bevolking. Kraus' oordeel over de journalisten die, intellectueel perfect in staat om de gevolgen van hun daden te voorzien, uit eigenbelang volslagen onverantwoordelijk optreden wordt scherp. Niet alleen de "sensatiejournalisten" maar ook de redacteurs van de "serieuze" kranten zijn medeplichtig aan het creëren van een atmosfeer in plaats van te werken aan correcte berichtgeving.

Het is in deze context dat Kraus' alliantie met de functionele architecturale beweging rond **Alfred Loos** moet worden begrepen. De ornamentale maskerade die de burgerlijke bouwstijl op dat moment kenmerkt is niet zozeer een manifestatie van het valse bewustzijn als de seksuele moraal of de geestverwariende onverantwoordelijkheid van de pers. In een beroemd artikel uit 1908, "ornament en misdaad", legt Loos zijn opvattingen over de nieuwe architectuur als een daad van culturele omwenteling neer; het principe "*Ich baue Fassaden ein und mache tabula rasa*" wordt door Kraus met enthousiasme verwelkomd.

Der verschweining des praktischen Lebens durch das Ornament, wie sie Adolf Loos nachgewiesen hat, entspricht jene Durchsetzung des Journalismus mit Geisteselementen, die zu einer Katastrophalen Verwirrung führt. Die Phrase ist das Ornament des Geistes. (F 279-80. 8)

Maar hier gaat het om *woordelijke* facades, de anachronistische gedachtenluipers die de mensen een helder zicht op de wereld ontnemen. Het verschil tussen een bombastisch-romantische architectuur voor een beursgebouw en de heldhaftige ridderfantasieën van de jongemannen, die zich kort daarna met overgave in het vergiftigde slijk van de loopgraven zouden storten, is meer dan gradueel. Zo voert Kraus' toepassing van het concept "ornament" tot een kritiek van de ideologische mystificaties in het keizerrijk.

door Karin Verelst

Vervolg in volgend nummer

¹Alle citaten uit *Die Fackel* komen uit Trimms, o.c.

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM Y - DIENST KULTUUR VUB
tel. 02/641 23 25 (23 26)

K o n c e r t

BACK TO NORMAL BIG BAND

Vijftien 'doe het zelfers' en zeven 'echte' muzikanten vallen met de deur in huis. 'Big Band' staat in dit geval voor: 'een allercollectiefste expressie van een alleerindividuelele emotie'. (of zo iets)

Pierre-Etienne Fourre : percussie
Jean Kowalski : drums
Vincent Kwirki : gitaar
Jean-Yves Eward : gitaar
Danielle Hickman : synth.
Lien Radziwin : bas
Catherine Saint-Remy : alto sax
John Simon : alto sax
Anne Frevi : alto sax
Carle : alto sax
Vivienne Delmalle : bariton sax

Jan Rzewski : sopraan sax
Karin Weemaels : sopraan sax
Anders Kildgaard : tenor sax
Anastasia Basele : tenor sax
Yves Kierkjaer : trombone
Tillie : trombone
Jules Labenneit : trombone
Marc Louis : trombone
Vincent Jacquemin : Marinist
Baudoin De Jaer : trombone (vdiingent)

Donderdag - 22 oktober - 21 u - Kultuurkafé - gratis

SARAH en PIET KUIJKEN

altviool en piano

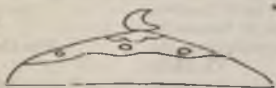
R. Shumann : "Märchenbilder" opus 113
Nicht Schnell-Lebhaft-Rasch-Langsam
Nicht melancholisch-Ausdruck
S. Brahms : "Sonate in F" opus 120 nr.1
Allegro appassionato-Andante und poco adagio-Allegretto grazioso-Vivace
D. Sjostakowitsj : "Sonate in D" opus 147
Moderato-Allegretto-Adagio

250bt., stud. en personeel VUB 150bt.

Kaarten :
Dienst Kultur VUB, gebouw Y, campus Oevelerplein of
door overschrijving op rek. 001-2455024-30 van Q-concerten met vermelding van aantal
kaarten. Kaarten worden verzonden tot 10 dagen voor datum, nadien zijn zij ter
beschikking aan de balie
Inschrijvingen : 02 641 23 93 of 02 641 23 25
Het geplande concert van de Carmina Burana wordt naar een later datum
verplaatst.

Maandag - 26 oktober - Aula Q VUB - 20 u - 250bt./150bt.

ORCHESTRE MURPHY

Jazz, militaire marsen, kamermuziek, de-wop, folk, Barry White.
Een nieuwe baas in de dienst cultuur, of een op het geslagen laafare ?
De groep geeft bij naamzorg slechts een beschrijving van de Effectoren, wij weten het
dan eigenlijk ook niet.

Muzikanten : onbekend, aantal : 5

Donderdag - 29 oktober - Kultuurkafé - 21 u - gratis.

L e z i n g e n

Voor het eerst organiseert Avarant i.s.m. de Dienst Kultur een lezingreeks over
honderdjarige kunst.

Warhol - Klein

Andy Warhol en Yves Klein werden beide geboren in 1928. Toch was de rol van de één al
uitgespeeld toen de ander als kunstenaar naar voren trad. Klein overleed in 1962, hetzelfde jaar
waarin de illustre Warhol zijn eerste pop-art-werken vervaardigde. Op het eerste gezicht zijn
de verschillen tussen de twee opvallender dan de overeenkomsten. Warhol, de zoon van
Hoegaarse immigranten die zich vestigden in de Amerikaanse industriestad Pittsburg, voornamelijk
zich meer dan enige kunstenaar voor hem met de kunst en het materialisme van zijn land. Met
zijn "Factory" maakt hij de kunst tot bijna massaproduct. Klein groeit op in een Frans
Nederlandse schildersfamilie op tussen schilderen. Zijn project lijkt tegengesteld: hij zoekt een
absolute, bijna religieuze schilderkunst in het blauwe, rozerode of gouden monochroom, hij
schildert met licht en vuur. Zelfs zijn "adbees" zijn stuk voor stuk met de hand gemaakt. Warhol is
passief de poëzie van de Newyorkse streeksce, vooraf bij uitspattingen en zelfdestructie.
Klein is hyper actief onoverwinnelijk reiziger, professioneel joods. Een stuntman, ook in de kunst.
Bij nadere beschouwing vallen de overeenkomsten tussen de twee in het oog. Beide radicaliseren
de schilderkunst: door endeloze herhaling, door het toepassen van nieuwe procedés. Bij beide
verzoegt het "aura" van het schilderij kunstig handchrift. Beide zijn mythische biografische
gegevens en artistieke meningen worden voortdurend aangepast aan de omstandigheden, en beide
crabben op die manier een zorgvuldig gekoesterd vedette-magis. De beschouwer die de grens wil
trekken tussen ernst en spot, tussen grote kunst en charlatanerie, wordt door Klein en Warhol op
een dwaarspoor gebracht.

di. 17.11 Warhol en Klein, overeenkomsten en contrasten.
Hun contact: het na-oorlogse Frankrijk en de "art informel", het abstract-
expressionisme en de opkomende pop-art in de Verenigde Staten.

di. 24.11 Yves Klein.
De monochromie: het schilderij als pure kleur. De immateriële kunst:
licht en laagje textuurgevoel. De alchemie van blauw, goud en vuur. Het
lichaam in actie. De mythologie.

di. 1.12 Andy Warhol.
De zoektochten: het schilderij als serioproduct. De centraliteit van
het alledaagse, de fascinatie voor de faam. De Warhol-scene en de films
en tapes: afstandelijke registratie. De mythologie.

di. 8.12 Verwantschap en invloed.
Van Klein naar Kapoor, van Warhol naar Koons, Steinbach en Delvoye.

Docent: Jan Middendorp

Beuys - Nauman

di. 18.01.93 Inleiding tot het Fluxuswerk (met videogrammen).
Het fenomeen Beuys (biografie, ideologie, receptie).
di. 26.01.93 Joseph Beuys: installaties en tekeningen.
di. 02.02.93 Bruce Nauman: Performance, sculptuur en video-installaties.
di. 08.02.93 Betekenis en invloed van het werk van Beuys en Nauman.

Docent: Hans Mariens

De lezingen gaan door in Gallery om 20u
cursusgeld per reeks : 1000bt. VUB studenten en -personeel 800bt.
inschrijvingen : 02 641 23 25

V o o r d r a c h t e n

En Nu Serieus

Een literair programma voor / met serieuze mensen.

Wie zeker komt, Herman Brusselmans, Hel Leugenaalder, Yvonne Krommenburg, Sabie
Blach & Blonde en Marcel Vanhulst als presentator.
org. Behoud de Begroting i.s.m. de Dienst Kultur

Woensdag - 4 november 20u30 - Aula Q - inkom 250bt., 300bt.

F i l m

'HET GROTE ONGEDULD! DE LANGE NACHT VAN DE KORTE FILM'

'Het Grote Ongeduld! De lange nacht van de korte film' is een nieuw initiatief van de VUB.
Voor het eerst worden alle eindexamenwerken van de filmscholen (op één avond en in één ruk)
verbond. De eindexamenwerken worden van zeer nabij gevolgd door de studenten van de
afdeling Film- en Beeldcultuur van de VUB.

Deze avond wordt een confrontatie van onvervalst talent en schijnverste mogelijkheden. Voor
de afgestudeerden een eerste kans om hun werk aan een ruimer publiek dan pa of ma en de
meester te vertonen. Voor de professionele sector een gelegenheid om de nieuwe lichting
jonge talenten te leren kennen.

Elke filmschool in Vlaanderen heeft zo zijn eigen onderwijsinstellingen en accenten. Daarom
is 'Het Grote Ongeduld!' niet opgevat als een wedstrijd, maar eerder als een dialoog. Video,
16mm, live-action, animatie, clip of pub : alles krijgt een kans.
Als extra aanmoediging en waardering voor het jonge geweld en het filmbedrijf zal de
Fincommissie dit evenement azenigen om de gerealiseerde eindexamenwerken te versieren.
'Het Grote Ongeduld! De lange nacht van de korte film' wordt de ontmoetingsplaats voor
debatanten en artiesten, voor aspirant-regisseurs en productiemensen.

DE LUCHTBRUG J. COOREMAN F. VAERENWICK T. VERSCHRAEGEN C.
WILLEM SLAAP, WINNKE S. LAAP S. DEHAEN H. LUYTEN S. SOETEWYK K.
VAN DE GOOR VOOR DE STILTE VAN EEN GOUDVIS A. BLOOS J. VAN DE
BERGE A. VERSTREPEN VOLVER R. COPPENS EN DE MAAN LACHTEN M.
HOEVEN GOW/HOME ON THE MORNING TRAIN S. VERMEULEN HAPPY HOME
L. HOEVAR CHARBON PERDU T. VAROY PASTELLE, OLYMPISCHE SPELEN,
NIET DOEN ! LEO BANGEBROEK E. BRUGGEN THE SIMPLICITY, THE
COMPLEXITY AND THE DEAD BODY INSIDE US J.R. HOELEN COUP DE
FOUDRE M. HENDRICKX PAPA FRED G. EMBRECHTS LA QUINTA OF
LAUDANUM B. BOEYKENS TENDER WAVES W. FEYAERTS ZWART LINT
T. PEETERS W. PEETERS P. MOONS E. RYON TENTOONSTELLING, SMOREN
OP DE SPOREN D. SCHEERLIN TAM TAM, TELEURSTELLING, HOMME FRITES,
NEUSPEUTER, HET SPIEGELBEELD H. GEIRNAERT HOOLIGAN, CIRQUE DU
BATEAU, BENJI, ZWART WIT Y. DE LANGHE AARDBEIJEN, NATURAL,
MONSTER CHICKENS IN TOWN, DRIE ROVERS, MINIMAL STORIES (man in
deed 1, 2 & 3), DOG JUSTICE I & II P. FOL

org. Trefcentrum Y - Dienst Kultur VUB
afdeling film- en beeldcultuur VUB - Beursschouwburg
mvw het Ministerie van de Vlaamse
Gemeenschap
administratie kunst-bestuur media

woensdag - 28 oktober - 20u - Aula Qc - inkom 100bt.

E x p o

PETER GOOSSENS

- schilderijen -

vermissage op vrijdag 6 november van 18 u tot 21 u

Peter Goossens' schilderijen zijn een uitdrukking van zijn persoonlijke ervaring van de
wereld. Ze trachten het hier en nu weer te geven, maar willen tegelijkertijd een
tijdsloosheid uitstralen.

In de schilderijen is er steeds een organisch verband aanwezig tussen idee en vorm.

6 nov. tot 2 dec. 1992 - Gallery en KK - van 11u30 tot 17 u

Esoterie & Cie. Vervolg van p.3

Haar doel is de mens uit zijn slavernij te verlossen door hem een levensfilosofie te geven die hem zou leren de waarheid in zichzelf te vinden. De talrijke esoterische literatuur wordt nooit aangeboden als een geloof maar is bedoeld als een prikkel tot nadenken en studie.

Wie met de studie van esoterie begint zal willen weten op welke grondslagen zij berust. Gezien de beperkte omvang van dit artikel kan slechts de volgende inleiding worden gegeven. De esoterie tracht steeds aan te tonen dat de natuur niet een "toevallig" bijeenkomen van atomen is en de mens niet veel meer dan een "toevallige" mutatie van genen en chromosomen. Zij wil de mens zijn rechtmatige plaats in het plan van het heelal geven; de archaische waarheden, die de grondslag vormen van alle religieën, tegen ontwaarding beschermen en de fundamentele eenheid waaruit zij alle voortkomen enigszins aan het licht brengen. Maar één van de voornaamste doeleinden van de esoterische beweging, waar ook ter wereld, is steeds de verspreiding van de idee van 'Universele Broederschap' geweest. De teosofie leert niet dat broederschap afhangt van uiterlijke, sociale, politieke of zelfs intellectuele omstandigheden. Haar wortels liggen in de orde van de natuur, in de organische eenheid van het menselijke soort, in stoffelijke en bovenal geestelijke zin! Universele broederschap is niet iets dat men kan

fabriceren: de mensheid is in werkelijkheid een grote familie en alleen onze blindheid belet ons dit als feit te erkennen en dienovereenkomstig te handelen. De mensheid is een organische geheel, de mensen in al hun unieke verscheidenheid zijn de cellen die haar samenstellen en onrecht dat één wordt aangedaan, benadeelt allen. De erkenning hiervan in het leven van ieder individu, met alles wat dit inhoudt, is de enige basis waarop een werkelijke beschaving kan worden gebouwd. De daadwerkelijke toepassingen van de waarheid, door het denkvermogen geleerd, dat er tussen de mens en zijn "broedermensen" een verwantschap - neen, een identiteit - bestaat, is niet het hoogtepunt, doch het noodzakelijke uitgangspunt in de esoterische wijsbegeerte.

Zeer nauw verbonden met de gedachte van de broederschap is die van de intrinsieke goddelijkheid van de mens. Ook dit is geen vaag of vroeg sentiment, maar een werkelijkheid die in alle eeuwen door de grootste geestelijke denkers is onderwezen. Toch heerst nog vrij algemeen de opvatting dat de mens 'slechts een zak vol met bloed en beenderen' is met "toevallig" iets meer intelligentie dan een dier. Hoe kan dit ooit een verheven ideaal van broederschap op zulk een basis worden gebouwd.

Het centrale beginsel van de esoterische wijsbegeerte is de ondeelbare eenheid die het best LEVEN genoemd

kan worden; de onnoembare goddelijke oorzaak van alles. Het is de bron waaruit de Natuur ontspringt en deze Natuur zelf. De 'ruimte' waarin de Natuur zich ontplooit. Alles is LEVEN. Van 'binnen', uit dat ENE LEVEN emaneren talloze heterogene vormen van het Zelf en hiervan is het menselijke wezen er één na talrijke evolutieperiodes. Het begripen van de goddelijke aard van de mens zelf hangt dus nauw samen met een juiste opvatting over het goddelijke als het éne leven. De esoterie heeft steeds een persoonlijk godsbeeld krachtig bestreden, evenals de mechanistische opvatting dat evolutie het gevolg is van grove materie, blinde kracht en onbewuste beweging.

De esoterikus wijst echter op één onpersoonlijke werkelijkheid achter en in de dingen en op de noodzaak van een intra-kosmisch goddelijk beginsel - d.w.z. geest en stof onafscheidelijk van elkaar. Scheid hen, en wat er rest is een grof bijgeloof onder het masker van emotionaliteit. Hoewel dit alles voor menig lezer misschien vaag of verward overkomt, hopen we dat deze eerder geprikkelde werd tot verdere overpeinzing en studie. De studiegroep zal graag trachten de nodige informatie te geven over haar activiteiten en te antwoorden op de haar gestelde vragen.

We zijn er ons echter ten stelligste van bewust dat zij die waarde hechten aan de 'Geheime Leer' en deze verdedigen geregeld beschuldiging van

waanzinigheid mogen ontvangen in een eeuw waar alles ontkenning, beeldenstorm en onverschilligheid is. Elke afgod is verbrijzeld, behalve het gouden kalf. Telkens als een esoterikus van naïviteit of krankzinnigheid wordt beschuldigd, zou hij moeten antwoorden met Montessori: 'door hun krankzinnigheidszichten zo ruim mogelijk open te stellen voor hun veronderstelde krankzinnigen, proberen de mensen elkaar slechts te verzekeren dat zij zelf niet gek zijn'.

The Saint Strikes Back

The Bulletin, het zelfverklarde "newsweekly of the capital of Europe", waarschuwt zijn ca. 52.000 lezers (onze engelstalige medeburgers in en rond Brussel) voor naderend onheil. Of hoe de (vetbetaalde) dienaars van de groot-Europese gedachte ook wel eens last hebben van kleinburgerlijke vooroordelen ...

Extracurricular activities

Part of the compulsory fun is drinking castor oil cocktails, and worse

Freshmen from both of Brussels's Free Universities, ULB and VUB, began their annual bout of mischief and mayhem this week in preparation for next month's Saint Verhaegen's Day, which honours a bogus saint named after the university's founder. Over the next four weeks, the students will

spread through the city's streets dressed in graffiti-scratched lab coats and peaked caps decorated with pins and chains. Their mission: collecting money for beer. Members of the public who refuse to contribute to this worthy cause risk getting doused with flour and eggs.

Er is racism in het land, dus:

Betogen ? Betogen !

in geheel Europa. In DUITSLAND wist men sinds 1990 reeds 2500 zulke gevallen te rapporteren. Tussen 1980 en 1990 werden meer dan 200 gedood door leden of sympathisanten van neo-nazistische organisaties. In GROOT-BRITANIE, zo berekende YRE, vindt elke 30 minuten een door racisme ingegeven vergriep plaats. Ook BELGIE bleef niet gespaard, vooral toen, niet per toeval op de dag van de betoging elf maanden geleden, vele stemplichtige Belgen hun onwetendheid lieten blijken door massaal steun te betuigen aan het sloganische extreem-recht programma van het Vlaams (zwart) Blok. YRE's primaire bekommernis, volgens hun programma is dan ook "de geestelijke gezondheid te waarborgen van juist die bevolkingsgroep waaruit de machtsgeile politiek-despoten in spé hun aanhang recruterend: de jeugd". Het optimisme van YRE blijkt uit de overtuiging dat het andere overgrote deel van de jongeren zich manifest tegen racisme als politiek wensen uit te spreken en zij wil ondermeer d.m.v. de demonstratie in Brussel aan deze bevolkingsgroep een stem verschaffen

... Want geloven dat de stijgende werkloosheid de aanwezigheid van de immigranten als grondslag heeft, is zelfbedrog, en fungeert slechts als een golfbreker van oprechte verzet tegen de sociale onrechtvaardigheid ... Want, onder alle omstandigheden is de geest van vrij onderzoek, het wensen te waarborgen van vrijheid, democratie en onschend. Eind september jongstleden spraken enkele vertegenwoordigers van YRE (Youth against Racism in Europe) studiekering vrij onderzoek aan met de vraag morele en praktische steun

te leveren aan hun initiatief. Het is geweten dat dit haar klapstuk moet kennen in de namiddag van zaterdag 24 oktober onder de vorm van een massagebeuren in het centrum van Brussel, waar jongeren van alle kleur en strekking uit uiteenlopende Europese landen als Zweden, Groot Britanië, Duitsland en vanzelfsprekend België samen hun groeiende verontrusting zouden laten blijken over de schokkende ruk naar rechts die de politieke, sociale en culturele integriteit van de oude wereld nog maar eens doet schudden in haar grondvesten. In de vooravond van de betoging werd aan de VUB een voordracht gepland met Antje Zander, die een actieve bijdrage heeft geleverd aan het afslaan van de extreem-rechts bestormingen van vluchtelingenonderkomens in het voormalig Oost-Duitse Rostock (dinsdag 20 oktober '92, 20:00, 4G108). Dat het bureau van de studiekering, in navolging van waarschijnlijk de gehele universitaire gemeenschap van de VUB zich principieel achter vele standpunten van YRE kan scharen volgt uit een aantal rotsvaste overtuigingen die beiden gemeen hebben.

Racistisch geïnspireerde kleine en grote criminaliteit steekt de kop op haarheid van het individu onveronbergbaar met de door het hypernationalistisch en radicaal rechts gepredikte anti-ethiek van het vegetatieve, louter biologische ik-natie-beest. Misschien schokken orde-woorden als "vecht racisme en fascisme! Stop racistische aanvallen in Europa! Verzet je tegen alle discriminatoire wetten Arbeiders en jongeren, verenig U in de strijd tegen werkloosheid en armoede!", ... omdat realiseren van wat toen

fascisme noemde verondersteld was gedooft te zijn in het licht van het vooruitgangdenken of nog ... omdat van goede burgerlijke afkomst zijnde, mede strijden tegen extreem-recht synoniem is met het zich reduceren tot het plebs proletariaat. Niets van dit alles is relevant en weegt door op de boodschap die elke VUB-student, vrijzinnige, Vlaming, Belg, én vele anderen, ter bekommernis van zijn anderskleurige mede-burger op de lippen zou moeten liggen. Dit zolang hem het zwijgen niet kan worden opgelegd, en zelfs nog lang daarna: "de taal en daden van de egoïst zijn de mijne niet". Had ik niet de eer U op de betoging te mogen ontmoeten, dan toch in betere tijden.

Patrick Hoornaert
burolid
studiekering vrij onderzoek

BSG-AGENDA

- MA 26.10**
Biotecho td in BSG
- DI 27.10**
Initiatiecantus Folklore. F.A. in BSG
Limburgia: 2 gratis vaten in De Confrater
- Film KB: The Addams Family Qc
Film BM: Plastic Nightmare Qd
WOE 28.10
Persdoop+td in BSG
WK /CdS: ganzenspel voor schachten
- DO 29.10**
Keps td in BSG
Schachtenontvangst KBS
20h Luigi's
Limburgia: bezoek tentoonstelling "schatten uit de nieuwe wereld"
14h vertrek aan 't Complex
Film JS: Batman Qc
Film LVS: Regardig Henry Qd
VR 30.10
Antverpia kroegtocht
GK td in Toulouse Lautrec (Asse)
- MA 2.11**
Keps cantus in BSG
DI 3.11
BM/Limburgia td in BSG
23h
- WK: verkiezingen schachtenkoning(in) in café Azart
Film FA: Free Jack Qc
WOE 4.11
Campina/Pers td in BSG
DO 5.11
WK: Jungle Party in BSG
Limburgia doop+td in BSG
19.30h aan 't Complex
Film VSKM: True faces of death Qc
Film OP: Basic Instinct Qd
MA 9.11
Solvay doop+td in BSG
Film Solvay: Last Boyscout
DI 10.11
PPK doop+td in BSG
Limburgia: bezoek tentoonstelling 'Socialistisch Realisme'
14h aan 't Complex
Film Campina: Twin Peaks
WOE 11.11
VRG doop+td in BSG
DO 12.11
PK doop+BSG
Film HLB: Je t'aime moi non plus
ZO 15.11
KBS cantus in BSG

't Parochieblad

Deze rubriek is er om alle gefrustreerde geesten de kans te geven hun gal uit te spuien. Nozems aller tijden, vereng u Post julie brieven in de Moelial-brievenbus in de cafetaria (tussen kiosk en kassa).

St-Gé valt van zijn voetstuk

Wij vernemen uit heel betrouwbare bron dat onze geachte compagnon St-Gé NIET onfeilbaar is. Tijdens de layout-opdracht van dit kwaliteitsblad kwam men tot de vaststelling dat S.G. uit R. een (U hoort het wél!!!) een *Fout* gemaakt heeft. Dat dit aankomt als een schok voor vele intimi van de heer St-Gé schuiven we nu wel terzijde, want onze geachte vriend begon goddelijke allures aan te nemen. En zoals we allemaal wel weten is dit enkel voorbehouden voor een ander niet bij naam te noemen personage.

Gevonden in de 'G'
If assholes could fly, this place would be an airport.
Exred

Do ye wanna know the truth?

We, the willing,
led by the unknowing,
are doing the impossible
for the ungrateful.
We have done so much,
for so long
with so little.
We are now qualified
to do anything
with nothing.

High Clocharity

Laten wij het eens hebben over bier. Iedereen weet dat bier een drank is die nogal overvloedig geconsumeerd wordt in studentenkringen. De oorzaak van dit verschijnsel moet gezocht worden in

Aandenken aan onze overleden vriend

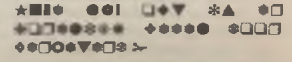
Met droefheid in al onze ledematen moeten wij meedelen dat een vriend ons heeft moeten verlaten. Deze geliefde vriend heeft een onnoemelijke leegte achtergelaten. Wij voelen ons genoodzaakt deze leegte met alle mogelijke middelen te vullen. Wat wij aan ruimte inwinnen door het heengaan van deze beminde proberen wij op alle mogelijke wijzen onledig te maken. Dat dit een uiterst moeilijk opdracht is, blijkt overduidelijk uit dit stukje, het is namelijk geheel nietszeggend. Laat ons enige minuten stilte in acht nemen voor het heengaan van de oude Moelial-lay-out. De keizer is dood, leve de keizer!!!
nvd. het beruchte "opvulsel" is blijkbaar het enige wat we georven hebben van de oude Moelial.

het feit dat studenten een natuurlijk afweersysteem ontwikkeld hebben tegen het verschijnsel 'studeren'. Men kan constateren dat het consumenten-

verdrag m.b.t. dit hier behandelde verschijnsel 'bier' in correlatie staat met de duur van het zgn. studeren, m.a.w. hoe meer men bier drinkt, hoe de minder men geneigd is om tot de activiteit 'studeren' over te gaan. Ik als plichtsbewuste onderzoeker voel mij ertoe geneigd om de conclusies die ik kon trekken uit een wel heel beperkte steekproef als hypothesis voor de ransse studentenpopulatie naar voor te schuiven. Nan iemand mij in mijn kwetsivertelhelpen

Informatica vincere tenebras?

Op Infogroep huizen de ergste computerfrieks dezer universiteit. Dat weet zo langzamerhand iedereen. Dat ze daar toch nog de tijd vinden om De Moelial te lezen, is al wat minder bekend. Maar wereldschokkend nieuws is wel, dat de traditionele, en beruchte, "opvulselartikels" in 't Parochieblad, gewoonlijk met het symbooltjes-lettertype "Dinghats" geschreven, met maniakale ijver gedecodeerd worden op Infogroep. Weten zij veel dat onze coördinatrice voor de val van de Muur nog adviseur van het Kremlin geweest is inzake hoger onderwijs in de Europese Gemeenschap... Overigens, lieve infogroepjes: ★☆☆☆ □□□□

**AKADEMISCH ZIEKENHUIS VUB
CENTRUM VOOR REPRODUCTIEVE GENEESKUNDE
LABO ANDROLOGIE**

**HET LABO ANDROLOGIE WERFT AAN:
SPERMADONOREN (M/V)**

**voor meer informatie: 02-4776652
(tijdens de kantooruren)**

Meer werk voor gynaecologen

De Moelial heeft nu ook een gleuf!

Teerbeminde lezertjes, zoals jullie wellicht weten proberen wij je iedere twee weken een kakelverse Moelial voor te schotelen. Dit bezorgt ons wel heel wat werk. Daarom vragen wij jou, beste lezer, om ook je duit in het zakje te doen. Alle ideeetjes zijn welkom. Indien je een lumineuze inval krijgt aarzel dan niet om ze ons te bezorgen, de Moelial-brievenbus hangt. In de cafetaria, naast de krantenkiosk. Vergeet het niet, beste lezertjes, DOEN!

Gezocht:

m/v student die geïnteresseerd is om met het BSG mee te werken, als bestuurslid of vrije medewerker. Geen ervaring vereist. Zich wenden tot het BSG-lokaal (Gebouw Y, naast het kultuurkafée).

Zangfeest

Commilitones,

Zoals reeds gemeld organiseert het BSG op donderdag 10 december 1992 om 19.45 H (deuren 19.15 H) in de aula van de VUB het **TWEEDE VRIJZINNIG ZANGFEEST VAN VLAANDEREN**. Op het programma staan ondermeer optredens van de **ZANGFACULTEIT VUB** (vierstemmig koor), **KATASTROOF, WANNES VAN DE VELDE** en het **VUB KOOR**. Eveneens is er een zangwedstrijd tussen de verschillende kringen van de VUB. De deelnemers dienen hun liedje vereeuwigd op een muziekcassette en vergezeld van de tekst van hun hersenspinsel en de naam van de groep in te dienen op het BSG-lokaal voor dinsdag 24 november a.s. Verscheidene facultaire en regionale kringen hebben reeds een muzikaal werkstukje geproduceerd. Het spreekt vanzelf dat elke andere kring die zichzelf respecteerd niet achter kan blijven, op straffe van het niet mogen beklimmen van het podium op 10 december (en daarbijhorend prestigeverlies!). Bovendien vallen er fantastische prijzen te winnen: ermetaal en uiteraard de onvermijdelijke vaten bier. Dus, heren senioren, laat de muzikale talenten uwer kring de vrije loop!

Koen Van Meerbeek

Filmrecensie

1492: The Conquest of Paradise

Enkele weken na het uitbrengen van 'Christopher Columbus: The Discovery' komt nu het prestigieuze filmproject van Ridley Scott, de maker van 'Alien' en 'Thelma and Louise' in onze bioscoop zalen. Een verkeerd gecaste Gerard Depardieu, die engels met een dik frans accent spreekt, speelt de ontdekkingsreiziger Columbus, die met de financiële steun van het Spaanse hof zijn droom kan realiseren. De eilanden van Midden-Amerika, die hij verkeerdelijk aanziet voor Indië, zijn voor hem een aardse paradijs. Zijn tweede reis over de Atlantische Oceaan, om nog meer goud te ontginnen en geloof en beschaving te brengen bij de Indianen wordt een grote ramp. Het paradijs wordt in vier jaar tijd een chaotische hel. Teneergeslagen valt Columbus in ongenade van de Spanjaarden. '1492 - The Conquest of Paradise' wordt zeer schilderachtig met clair-obscur effecten verfilmd. In het tweede deel ontspoort de film door enkele 'dei ex machina'-verschijnselen en de pompeuze, carmina burana-achtige muziek van Vangelis. Door enkele mooie Gothische decors en de costumering van Sigourney Weaver als koningin Isabella komt deze '1492' over als een praline in een feestelijke verpakking maar met een wrange nasmaak.

Niet schrikken

De Sociale Sector en de Raad van Beheer delen u mede

De Sociale Sector wil via een aantal diensten aan alle studenten de mogelijkheid bieden zich optimaal te ontplooiën en te studeren. Tevens draagt deze sector bij tot de integratie van alle studenten in het universitaire gemeenschapsleven in al zijn aspecten. Niet alleen studenten, doch ook geïnteresseerden en aspirant-studenten kunnen er terecht. De diensten die deel uitmaken van de Sociale Sector zijn zowel te Elsene als te Jette beschikbaar. Hoewel deze diensten als zelfstandige eenheden bestaan is er een intense samenwerking bij grensoverschrijdende problemen.

De inzet van de personeelsleden van de Sociale Sector evenals van de beheerders ervan (in de Sociale Raad) heeft ertoe geleid dat de VUB de goedkoopste universiteit is voor beursstudenten en financieel zwakkeren.

In het navolgende overzicht zullen we proberen een summier overzicht te geven van de grote vragen waarmee een toekomstig student en studente geconfronteerd worden. Tevens geven we toelichting welke diensten een bijdrage op deze vlakken kunnen leveren.

Vragen?

Wie niet goed weet waar hij met zijn vragen of problemen aan de VUB terecht kan, doet er goed aan zich te wenden tot het Secretariaat Sociale Sector (tel. 02/ 641 28 36 - 23 14). Het Secretariaat bevindt zich in

Gebouw Y, waar U doorverwezen wordt naar de bevoegde dienst.

De haas heet "SOR".

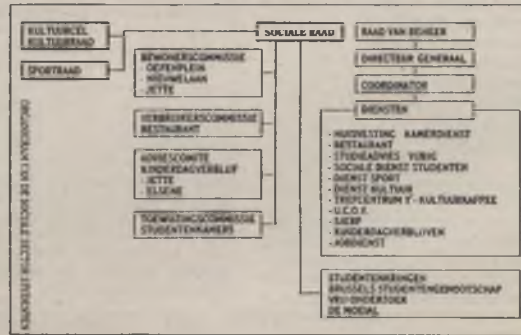
Het geheel aan studentenactiviteiten wordt beheerd door de Sociale Raad Studenten (SOR). Dit is het beleidsorgaan van de verschillende diensten van de Sociale Sector en de Sector Studentenkringen. De Sociale Raad Studenten bevat een statutaire meerderheid van studentenvertegenwoordigers. De SOR neemt autonoom beslissingen binnen het door de Overheid en de Raad van Beheer voorziene budget.

Openingsuren.

In principe zijn de diensten van de sociale Sector geopend tijdens de kantooruren (9u00 - 12u30, 13u30 - 17u00). Teneinde hen ook voor de studenten in het begeleidingsprogramma open te stellen, hebben steeds meer diensten ook één of meer avonden per week een permanentie. Voor informatie hierover contacteer je best de betrokken dienst.

Sociale Sector Jette.

De verschillende hier voorgestelde diensten bevinden zich in de eerste plaats op de campus Oefenplein. Ze zijn evenwel ook gecentraliseerd terug te vinden op de campus Jette, in het gebouw van de Faculteit van de Geneeskunde en de Farmacie.

TERUGBETALING MEDISCHE KOSTEN

De Sociale Dienst Studenten voorziet terugbetaling van remgelden voor studenten, hun inwonende partner en kinderen die aangewezen zijn op een beperkt budget of acute financiële moeilijkheden onderkennen.

Voor zowel consultatie als hospitalisatie wordt een minimumbedrag van 2.000.--BF vereist om terugbetaling te bekomen. Meer informatie vind je op het hiertoe bestemde formulier.

VERMINDERING VAN DE INSCHRIJVINGSRECHTEN

Studenten die om academische redenen niet in aanmerking komen voor een studietoelage, doch op financieel vlak als studietoelagerechtigde kunnen beschouwd worden, kunnen vermindering van het inschrijvingsgeld bekomen. Zij moeten een "aanvraag gelijkstelling studietoelagerechtigde" indienen. De bijna-beursstudenten kunnen eveneens een som (5.000.--BF) terugkrijgen via het formulier "Vermindering op het inschrijvingsgeld".

Verdere bijzonderheden vind je in de brochure "Sociale Dienst" op bladzijde 15 en 16.

Verkiezingen van studentenafgevaardigden RvB en Sor

Zoals ieder jaar gaan ook dit jaar verkiezingen van de studentenafgevaardigden in de Raad van Beheer en de SOR door in november, nl op di 17, wo 18 en do 19 november

HOE EN WIE STEMST?

In de Sociale Raad zetelen 6 rechtstreeks verkozen studenten; bijgevolg kan men op max 6 kandidaten een stem uitbrengen op het stembiljet. Is stemgerechtigd voor de SOR elke VUB- en Vesalius College student.

In de Raad van Beheer zetelt voor elke faculteit één studentenafgevaardigde; mits er slechts één mandaat per faculteit te begeven valt, kan men maximum één stem uitbrengen. Is stemgerechtigd voor de RvB elke VUB student met uitsluiting van eerste kandidatuur studenten.

HOE ZIT HET MET DE KANDIDATEN

Iedere student kan zich kandidaat stellen met volgend onderscheid; voor de RvB elke VUB-student met uitsluiting van eerste kandidatuurstudenten en voor de SOR elke VUB- en Vesalius College student.

Zich kandidaat stellen kan tot 27 okt (10 u), de formulieren voor kandidaatstelling zijn elke werkdag af te halen op het secretariaat van de Raad (gebouw M lokaal 501) van 14 tot 16

De Moelial

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel. In samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel: 02/641.23.28
fax: 02/641.23.62

Coördinatrice
Karin Verelst

Redactie

Johan Vansintean, Rudi Bettens, Karin Verelst, Egwin Gonthier, Niek Feryn, Paz Smidts, Sami Amira, Jurgen Oste

Medewerkers

David Roofthoofd, Geert Acke, Patrick Coenen, Jack Van Handenhove, Koen Lefever

Illustraties

Elisabeth Van Son, Edwin Hacken, Wim Castermans, archief

Verantwoordelijke uitgever

Geert Batens
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De redactie is niet verantwoordelijk voor artikels van het BSG en VO.